

מעריב ליל שני של פסח

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים
בחקמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את
הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום
ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ו
ומבדיל בין יום ובין לילה יי צבאות שמו אל חי וקיים תמיד ימלך עלינו
לעולם ועד

אומה כנגלות וזכונת ישראל באומן
ניצח על שם כאשר ישא האומן את הניצח
זיכרון מלשון נזקקים לו חסידה אחרים
האברהם הוא חסידה לשון אברהם

ליל שמורים אור ישראל קדוש איומה
כנגלות בצוען עצת מלאכיו
השלים בהגלות גדלתו מאז ירננו במקהלות
הלילות להגיד בבוקר חסדך ואמונתך
בלילות ברוך אתה יי מעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים
איתנו למדת על כן יי אלהינו בשכבנו ובקומנו גשיח בחקך
ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם
נהגה יום ולילה ואהבתך אל תסור ממנו לעולם

ליל שמורים הפליא אומן עיגות מרחוק עמוק ונעלם ובו באומן
גי'ו משעבוד העלם זקת חטבה אחת עשאה לעלם
באהבת יי את ישראל לעולם ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל
אל מלך נאמן שמע ישראל יי אלהינו אחד וכולי

אמת ואמונה כל זאת קיים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין זולתו
ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים הגואלינו מלכנו
מכה כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי
נפשנו העושה גדולות עד אין חקר נסים ונפלאות עד אין מספר השם
נפשנו בחיים ולא נתן למוטר גלינו המדריכנו על במות אויבינו וירם קרננו
על כל שנאינו העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים באדמת
בני חם המכה בעברתו כל בכורי מצרים ויוציא את עמו ישראל מתוכם
לחירות עולם המעביר בנו בין גזריים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם
בתהומות טבעו ראו בג' זכירתו שבחו והורו לשמו ומלכותו ברצון קבלו
עליהם משה ובני ישראל

שמונים אדיר ונאה לתהלותיו

זכר עשה נפ לאותיו בלילי חג פסח.

אנוה גומל חסדים	תהלתו בקהל סידים	בחפ
בא מבראשית להתאמר לנו הלילה למשמר		בחפ
בגין קרבן פסחי	יערב עליו שיחי	בחפ
גש רצוני לכהן	מבכורות צאנו ומחלבהן	בחפ
גיה עולם התאיר	פתח דבריך יאיר	בחפ
דרך כוכב מזרחי	משכיל לאיתן האזרחי	בחפ
דלק מלכים ולבם	הדבם תבוא בלבם	בחפ
הלילה יסכה בפלך	לרקמות תובל למלך	בחפ
היסחה ונדרחה אחורים	ומופת על מצרים	בחפ
ועד לברר עולנו	נפלאותיך ומחשבותיך אינו	בחפ
ובח חשאי בחילה	אבימלך בחלום הלילה	בחפ
זדים רידוי שפך	שלחידו הפך	בחפ
זריזה ברכות כונה	אל יעקב בנה	בחפ
חפס בטוב לאלוס	לבן הארמי בחלום	בחפ
חקוק בהוד כסאך	ונשדאל מלאך	בחפ
טוב הסבים לידו	מקיס דבר עבדו	בחפ
טעמה כי טוב סחרה	לא יכבה בלילה נרת	בחפ
יודעו חלקו בחכמה	יודע עד מה	בחפ
יללה בנוף נפלה	ותקם בעוד לילה	בחפ
כסם נחטט ונכאו	הפך לילה וידכאו	בחפ
כרן ושבו לזקה	שמח לאיד לא ינקה	בחפ
לבטה יראתם ולוקה	בוקה ומבוקה ומבלקה	בחפ
לחדק נשחק אקונם	ראשית לכל אונם	בחפ
מאודי הודאות לאדקה	על משפטי צדקה	בחפ
מאורי ישעלה מיני	אחזת ביד מיני	בחפ
נוראות בעשותה נקנה	ולילה ללילה יחנה	בחפ
נלחמו כוכבי אורים	לעזרת בגבורים	בחפ

לרהצמר לשון
שכח סבוראמירך
היום גיה עולם
אדם הראשין היה
זיוו סכחה גלגל
חכה ולא סתוישב
ספיר על ליל
טכורים רצו
לכהן זה הבל
דכהיב וישעלה אל
הבל ואל מלחמותיו
יסבה זו שורה
הודחין ונכחה
אחורים פרעה
נדרחה ונסרחה
לאחריו ולא נגד
אלוהי נסחה לשון
צרעת כלטון
ספחת כהפוך כסו
שטלה שלמה
ימפת על מצרים
אף מצרים לבן
עמו מופת כלטון
זכה כטוונתה
מוכתם בטנים
ובארץ ונח חשאי
כלוכר שרגלית
אכילך בתולאים
רעים חשאי שהוא
יודע וברשלא ידעו
זדים רידוי שפך
על אנשי סדום
שהיו זדים שפך
חכתו לרדוחם
זידר בטב ראלום
הזריר ללכן
טיאלום ספתיו
סלדבר עם יעקב
אפילו בטוב
חכמה זו רבקה
טעמה כי טוב
סחרה חול ררשו
שבת פרעה היתה
בכורה גניולה
בוכות כשה רביט
עליו השלום
ולסד זה כפסוק
מעמה כי טוב
סחרה ולא יכבה
בלילה נרה יודע
חלקו בחכמה בגל
חד אמר הלילה
נחלק מאליו נהד
אמר ויצרו חלקיו

בדן ושבו לוקה אפילו העכדים המשוועדים והשבוים לקו לפי שטמחו בשעבודן של ישראל כמו שאמרו אפילו שפחות המדוכנות לרעמים הע אומרות רצוננו בשעבודינו וישראל בשעבודן כוכם נחטט ונכאו המצרים הע קוברין את סתיהם בכתיחם והבלבים היו נכנסין בכוכים של הקברים וסחטשין הבכורות מתוכם להדק נשחק אקונם אפילו צורות הבכורות שהיו מצוירות על הבוהלים היו נשחקות ונהרקות ראשית לכל אונם בכורות הם ראשית און לבטה הולקת מאודי הודאת הרבה הודאות לאדקך לדבקך מלסון ארוק סיוע צדק נעורים וכלי על צליל לחם שעורים ששם נדעון בספר איש לדיעהו חלום דרשו במדרס שזכות העובר עמר לאותו הדור ואף על פי שהיו מכל צדק נעורים וריקים והיו אסרו סיע צדק נעורים כלוכר סיוע נעמר לדור וזהו מצדק נעורים זכות העובר ריכנו בצליל לחם טשרים

۱۰۸

מַעֲרִיב
סִיעַ צָדֵק וְעוֹרִים
סֹבֵב בְּמִבְטָח וּמַעַ
עֲרִיצִי פֹהֵל שֶׁקֶר
עוֹמֵד חֲרָמְשׁוֹ פֶּלֶא
פֶּאֶר עֲלִיּוֹן בְּאַמִּירָה
פִּעֲנַח צִפְנֹת מַעֲבֹ
צִפְתִּי סֵדֶר וְאַרוּחַ
צִמְתִּי בּוֹ בְּלִיל
קוֹמֵץ הַשְּׂבִיעִי לִשְׁ
קוֹמֵת תִּמְרֵי הַזֵּץ
רוּחִי חִפְּשָׁה לִמְלֶ
רוּחַ וְהַצֵּלָה עֲמֵד
שִׁמְעֵם מִצָּרִים לְנִצֵּ
שְׁמוֹר לְנִפְסוֹתַי
תְּבוֹעַ מִסְפָּר הַתּוֹ
תִּכְנוּ לִישַׁע וְגַם
מֵאֲמֵרֵי יִרְצָה לִשְׁ
אֲזִי בְּהִנֵּיחֵךְ שְׁלוֹ
יִשַׁע לִנּוֹת תַּחֲדָה
רִנֵּן הַשִּׁיר בְּתַדְשִׁי
שְׁמוֹרִים טִבֵּב

חס
 ת
 יו
 ו
 ננה
 ה
 לה
 ה
 ר
 פה
 יה
 עת
 ים
 פלא

שני של פסח
צִלִּיל לֶחֶם שְׁעוּרִים
גִּבֹר חֶבֶם בְּעוֹ
וְתַחַת כְּבוֹדוֹ יִקָּד
וּבְמִלְחָמוֹת תְּנוּפָה גִ
מִכְנֶף הָאָרֶץ זְמִירוֹת
סוּדוֹ אֶל עֲבָדָיו
וְהָנָה יָד שְׁלוּחָהּ
קֹדֶשׁ יִי חֲלָל
יִתְּזוּ לִידָיו שְׁנָה
הַהֲדָסִים אֲשֶׁר בְּמִ
אֲזָכְרָה נִגִּינָתִי בְּלִי
בְּלִילָה הַהוּא יִגְדֹל
יִחִילוּ כְּשִׁמְעוּ צֶדֶק
~~עַל מִצְוֹתָיִם~~
אֶחָת מֵהֵנָּה לֹא נִעְרַר
נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִכְנָס
^{חֲנֻכָּה} מִקֹּדֶם פּוֹעֵל שְׁעוֹר
הַדִּינוּ לָךְ אֱלֹהִים
וְשִׁמְךָ לְעוֹלָם נִוְדָה
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קֹדֶשׁ
יְיָ מִשִּׁירֵי הוֹדָאוֹת נִתְּ

[illegible]

ZIP

צעורם כמו זעור
 רשעים כבנה ו
 ובלשון תלמוד
 מווער מן הכחות
 ערצ'י פול גבור
 אכור שקד הקנה
 עליהם לרעה ע
 עומר הרמסז פלח
 העומר דכתיב בית
 מהלל הרמס פלח
 זבקע מחנה אכור
 שבוכותו מלול
 למנו ישראל
 פנעה צנפת מעמד
 גלה לרבאל חלול
 לילה שהיה מכוסה
 מכל חכמי בשרים
 צפית סדורה
 וארוחה בלשצר
 ושבעל שלחן ערוך
 ומסדר וארוחת
 סעודת משתה ע
 עשה הצוה היה
 עומד על מסמר
 לראות אם בורש
 דריוש באים והנה
 יד כלוחה לפניהם
 על השלחן כותבת
 ומבשרת מלתו
 קומת המר גוסס
 ישראל חרדים
 בזכות רדסה היו
 אסתר ניצולה
 קסם השבע
 לטעה מצות
 העומר והלכות
 קביצה שהיה משנן
 וטלם מירבו
 לחלפדים השבע
 לאסחורוש יותר
 מעשרת אלפים ככר
 בסף אשר אבר
 חם לטקול רוח
 מפשה על שם
 אסתר ויחפש רוח
 חבוע מספר התורה
 כל הנסים סארעו
 כליל סמורים
 תבעתי ופטפשתי
 מספר התורה
 וכתבתים שלוחים
 עיינים ורוא עייף
 מתרגמין והוא
 סטלתי תחרה
 תחרס כמו בחרתי
 פסם לשון מכסים
 בלסון עתיד
 ונסתים ונאכרו ת
 עד לעתה

לֵיל שְׁמוֹרִים טַבְּכֶם פְּלֹאִיךָ מְשִׁירֵי הַיּוֹדְאוֹת נִתְיַחֲדַת
 יוֹמָם לַחֲסֵד וּבַלַּיְלָה לְשִׁיר נִתְוַעֲדַת כָּלֹלִיךָ אֶזְבָּאמוֹנָה
 רוּחַ חֲסֵד מִפִּי עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים עֲזוֹ יִסְדַּת בְּגִילָה בְּרִנָּה
 בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם מִי כְמוֹכָה בָּאֵלִים מִי כְמוֹכָה
 נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ גּוֹרָא תִהְיוֹת עוֹשֶׂה פְּלֹא מַלְכוּתְךָ אֱלֹהֵינוּ
 רְאוּ בְּנִיבֹקְעִים לִפְנֵי מֶשֶׁה
 לֵיל שְׁמוֹרִים מַלְכוּתְךָ רְאוּ בְּנִיבֹקְעִים נִפְתַּח שְׁבָחְךָ
 בְּלִשׁוֹן עֲתִיד וְנִסְתַּתֵּם סְבוּ לִימִין מֶשֶׁה בּוֹקְעִים
 וְהִנֵּי יָדוֹ עַל הַנֶּהָר בְּעֵינֵם זֶה צוּר יִשְׁעֵנוּ פָּצוּ פֶּה וְאָמְרוּ
 "יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וַיָּאֵלֻּ מִיַּד
 חֲזַק מִמֶּנּוּ

מסלול ולפיכך נסתייגו דבורים שסמלו עליהם מדכי האומות

שמונים עטור פלאי צדקה בצבא ואות קרבתך לי טוב
 ישועות הבאות שתי בה מחסי במלאכות הנבאות
 מלך ישראל ונגאלו יי צבאות ברוך אתה יי גאל ישראל

השכיבנו

יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו
 סבת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו
 למען שמך והגן בערנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן
 מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך הכתירנו כי אל שוכרנו ומצילנו אתה כי
 אל מלך חנון ורחום אתה ושמו צאתנו ובואנו לחיים ולשלום בעתה
 ונער עולם ופרוס עלינו סבת שלומך

אור

יום הנף ספירה הוקשרה בנוגהים
 לציון נדחה קרוא דרושה עלות
 גהים בנין מפואר כרך מחמר לב וגיהים
 משכני עליון בעשר מעלות קודש גבוהים גיל
 לבבות לבנון המלבן ניצוחים שלוחים נכבדות
 בדבר בד עיר האלהים דרשות לדרוש
 בשכנך מקום כפור שלים סלולי ציון
 בבקשים תפקידם הרם מבשולים חמון חוגג
 עלות יראה חתר של שלים עתבי בא להננה
 בלי רשולים ומהקרוב לה בכורי נדבה
 להקריב בטוהר שולים פצהו ורגנו יחדו
 חרבות ירושלם זורו להקדים שלוחים ביני
 גיא נבואות צאת מבערב עשות ברכות
 באביבי תבואות חול ושבת כרבים מלאכותיו
 בשלוש באות קבצו עירות הסמוכות עסק
 גדול לנאות תשכה קצרוהו ונתנוהו בקפה
 לעזרה מובאות מה ידירות משכנותיה
 צבאות טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו
 לאמר רבה עמרים במדבר כנגדם אחת
 לתמור יחבטו ונתן לאבוב האור בכלו לגמור
 שמוחהו בעזרה עמלו לרוח היוס לכמור במה
 בכרי מור לסנטר הלז לזמור שבועות חקות
 קציר ישמור תכנן בלית וצבור ונגרס בלי
 חסרון בשלש עשרה נפה יוצאו מכנה עשרון

אוריום הנף הנפת העובר והמרה
 היה באם ספירה הוכשרה בנוגהים
 כ' וזר ספירתו הוכשר כלולה ראזא א
 אחרי דקרו ללילי נגהי עלות גהים עלות
 לה רמאה כמו לא ינהה מכס מור
 מחסר לב ונהים לשון אורה נצוחים
 שלוחים שיהיה מכפר לבני אדם שהע
 יגעים בעון נצוחים לשון אדם ככו
 חז' גחם על בגי והעון נמשל לאדם
 שלוחים הרגוב והוא עיקר וכלהי שלים
 חרגוב של שנה שלוחים גילשלים
 טלשלאות בלי רשולים בלי איהור
 מלשון התרשלות ובהקדוב לה בצות
 העומד להביא מהקרוב לירושלם כ
 בטוהר סולים לא יאמר עור שמא אתה ב
 בשוליה דיעינא ירושלם נקראת גיא
 טנאמר מניא גיא חזון חול וטבת כ
 זכרבים מלאכותיו בשלוש באות חכמים
 אומרים אחר חול ואחר שבת היו קוצרים
 העומר בשלש המצורשות לכסמנחות
 ורבי מאיר כחלק בין חול לשבת וקאמר
 הפייט חול ושבת הלכה כרבים ש
 ששלאכותע בשלש דם באים ריבה
 עמרים כמדבר לכל ארד נתן ככה ע
 עובר כוכנדס והביתם לא נקט אל
 אחת לתמור לשון תמורה ירבוט ונהן
 לאור היו חזכמיו איהו ונהנין אורג ל
 לאבוב הוא כלי מנויב כדו שהאור מילום
 על כני בלי עבלי לרוח חיים לכמור
 לכל עמלו על אדם שורע וחורש וכוצר
 צריך רוח לזרוע רחבוא להללו חיים
 כרהסי השני לכמור כלשון יכמרו רחמיק
 כמה בכרי מר לסנטר הלז לזמור מיוסר
 על האנדה המציעא רבי ישמעאל בעל
 בסר היה אמר לבתו הניפולי במיפיד
 ואחז לד מעז נרדף עד כין כך בא עליו
 רוח אמר ככה בכרי נרדף את ליה לכרי
 דוכי סנטר עובר העיר ועיכרה לזכור
 לשון שבת ככו מוכרת תוכן אחד
 שנקצר ותוכן העומר בלחת וצבור היו
 לוחתין פירוש כורין השעורין כסים
 להסיר קלחתן וצבורין אותה ונגרס

מעריב לליל שני של פסח

קנו

כל בלב הרגוס ויוציא פרה וזעין ואפיק
לכלבין וגומל כמו ויגבול שקדים
תודטל סל לעון שרבה כיפת המוקד
היה גבוהה סבל הבינות שמך בשם
כלכך שנאמר ושם העיר יי טבה אל הקרי
שמה אלא שמה באבוביד כלומר ששכו
אבובי שבעים שבותך אפרון באגרה
ששבעים עמות היו לה

נתן שכן ולבונתו יצק וכלל בהדרון הניף
והגיש במזון מלח והקטיר הזכרון מזר שלח
גבוה זכו בשירי הדורון כל זכר בבני אהרן
קרב העומר שוקי ירושלם מלאים מעטרים

בזריות בית דין מחצות החוקים מתרים מרחוק את יי זכרו מזכרים
ונזהרים ירושלם הבנויה תעלה על לבבכם נזהרים חזקו ותזכו
לשמע שיר ישורר להרים בית יי בראש ההרים לביתך נאזה קדש
גוה תהלה חומל בית יער הלבנון מלכלב מגדים וגומל זרב פרוים
פרות פרחיו עוד מהאמל לזרעו של יצחק חסד ביום הגמל ארוממה
בעטור בכורי בקלות מזהבות ולא בתורמל כבוד הלבנון נתן לך
הדר הכרמל יראה כפת המוקד תשלום שלם סביבך שמך כ
בשם מלכך שעריך בשבטך בהסבך העת תעדי תלבשי הדר סביך
במסבך עוד תעדי תפיד מלול רוביך ברחוביך שירות כהניך ב
באביבך געימות לוניך באבוביך שאלו את שלום ירושלם ישלין
אותביך יתרה חבתך ירושלם בגויי שבעים שבותיך בעיר שחברה
לה חופקרו שומרי חומותיך מזכרים לרחמך לשומך תהלה בארץ
לישב שוממותיך באהבה ורעות ממויטשאל ברכה נזותיך ארברה
ואבקשה טוב ושלום בארץ מנותיך יהי שלום בחילך שלום בארמנותיך
ברוך אתה יי פורס סכת שלום עלינו ועל כל עכו ישראל ועל ירושלם
וירבר משה את מועדי יי אל בני ישראל

אחר סוכות ההון קדוש שלאחר חפלת יח בתחילים לספור העומר וכן הספירה בתהלה הלילה ואפילו יוצא לילה כבש אלא
ספק חסיכה יכולין לספור לפי דעת רוב הפוסקים והשיב הרשבא וזה לטנו ומה שאמרת משם רסיול בענין ספירת העומר
כשממדין העבור להחמיל הפלה הערב מבעור יום עכונה עכ הצבור ימים ושבעה גלא ברכה דמימר אמר אם אכור בלילה
בבתי אחזור ואברך ונמצא שלא ברכתי ברכה לבטלה קודם שקיעת הרכה ואם אשכח הרי מניתי ימים ושבעה לכעוה לא
ידעתי אנה כתב רש"י זה ואנני המיה וכולי דפל שכונה מבעור יום לא עשה ולא כלום אלא הרי הוא כעובד ביום ראשון ומה
יום שני ואדרבא כמעיד מה שאינו ואם כן מא יצא בספירה וסמך בספירה וזכמו בקרית שמע של ערב אם כן כבר יצא ידי ספירה
וכסהור ומכרד בלילה נמצאת ברכה לבטלה סוף דבר לא ידעתי לזה ענין ואין הרב חתום עליו עכ"ל טכח לספור בתחלת
הלילה תלך וסופר כל הלילה ומעוה על כל אחר לספור לעצמו ועריך לספור פעובד ולכרך תהלה וסופר הימים והשבעים
כיצד ביום הראשון עומר ומכרד ברוך אתה יי אליהו סלך העורס אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר
והחזן הויר לכרך בקול רם וענין אכן ואומר יי יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו שיטה בית המקדש בטהרה בימינו וכן חלקנו בתורתך ואומרים סוכור אלהים נחוננו ויברכנו וכולי עלינו לשבח
קדוש עתים כשמגיע לשבעה ימים או יאמר היום שבעה ימים לעומר טהם שבוע אחד וביים שמיני יאמר היום שבעה ימים
לעומר טהם שבוע אחד ויום אחד וכטיגוע ליד ימים יאמר היום ארבעה ימים לעומר טהם שני שבועות וכטיהו טו
ימים יאמר טהם חסטה עשר יום לעומר טהם שני שבועות ויום אחד וכן לעורס עד השלום הספירה בארבעה חסות מביא שצריך
לומר היום כך וכך ימים לעומר ובהשובות הרטבא איהא דאפילו שלא יאמר לעומר אלא היום כך וכך ימים סגי אלא שראוי לומר
גסכן לעומר ברוי לבאר ינהר

פתח ואמר ברוך אתה יי אלהינו מלך העלם אדעתא דליסא היום ארבעה שהוא סבור ע"ה ארבעה וזכור וכיום ברכשה והם רבטה
לא נפיק ידי חובה דבעינן אפיהיה וההימה כהוגן יאם אענו עתה ההשכון ופתח אדעתא לוכיכ כמו שישמע מחברו ושחק עד שישבע
מחברו וסיום כמהו יצא דפתיה חתימה איכא שכן ולא ברך כל הלילה וט אומרים שיכפור בינם והראש זל כתב שיספור
ביום בלא ברכה טכח לכרך באחד מן הימים יש אכריס שלא יכרך עוד בשום שלאחריו ואין מללה הראשון שאם טכח ולא בירך
ט שלא יסרך עוד ויש אומרים שביין כלילה הראשון בין בשאר לילות אם טכח ולא בירך בו יכרך בשאר לילות ובתחומת
הרשן סימן לו כתב דנהגין שאם טכח לספור בלילה יספור ביום בלא ברכה וכלל טאד הימים אחר כך סופר בברכה דמיכר
עמיר חסימה הואי ולא דלג יום א' לגמרי ואם טכח יום אחד לגמרי נהגין שלא לספור אכח כל היסין רק בלא ברכה ואם ספק
הוא לו אם ספר לילה א' או לא יספור בבאן והלילה ובברכה לא מבעי אס נוסר ספקו ביום ההוא שאז דאי צריך לספור ביום בלא

קנה

ברכה מחוך הספק ושוב יספור בשאר הלילות כבירה * אלא אפילו אם לא נזכר הספק עד הלילה שניה אף על פי כן סופר בברכה מחוך הספק * ליל מוצאי שבת נהגין לספור קודם ההבדלה ובמקום דלא מבדילין בבית הכנסת סופרין קודם שיאכרו ויתן לך דאפוקי יומא מאתרינן ליה * ובליל עבת או בליל יום טוב כתב בעל תרומת הרשן שיש לספור לאחר הקדוש ספקרשים בבית הכנסת אבל כשהלל יום טוב האחרון של פסח במוצאי שבת כגון שחל פסח ביום ראשון דאז אומר על הכוס ביום טוב אחרון יקנהו ומקרינן במעמא אחת * כתב בהגהה שאזיש לספור קודם שמברכין על הכוס בבית הכנסת דיש לאחר ההבדלה היורה שנוכל ואין לומר דאדרבא יש להקדים הקדוש דהבדלה עיקר *

כתוב בספר דמאור ומביאו הרן וזל"ש סודאלין כה טעם אק אומרים זמן בספירת העומר ועוד מה טעם אין אנו כופרים בלא ברכה ב"ט טני של פסח כדאמרינן בסוכה בשמיני ספק שביעי מיתב יתבינן ברובי לא מברכין מפני שברכת הכונה עומדת כנגד קדוש היום ונימני סימנא ולא נכריך ברובי * ועוד מה טעם אין אנו סופרים ב' ספירות בספק * כמו שאנו עושין שני ימים טובים בספק * והוא חל השיב דכיון דספירת העומר אינו אלא לזכר בערבא דהכי עסיקנא ברוכותיה ככנחות אמימר כני יומי ולא מני שבעי אבר זכר למקדש הוא ואנו כאנו מונים ימים ושבעות מנהג הוא בידעו אבל להכניעו זמן אין לנו * ועוד שלא סצינו ברכת זמן אלא בדבר שיש בו טעם הנאה כגון נטילת לולב שהוא באה לשמחה והקיעה שנסר לזכרון לאבינו שכשמים ומקרא כגלה דחם רחבא עלן ופרוקין ופריו הבן ששברך אבי הבן שהחיינו לפי שישא מספק נפל דכל שטירה ליום בארס אינו נפל ולספירת העומר אין בו זכר לשום הנאה לא לעגות נפש להורבן בית מאוינו ואם אמרו בשמיני ספק שביעי של סוכה מיתב יתבינן ברובי לא מברכין שלא הבא ברכה כבח יט ב' מברכין ותעקור יטראשון של שמיני של חג דאוריית * שהוא עובר כנגדה וטעם הכי יתבינן ולא מברכין * אבל אנו היאך נעקור ברכת ספירת העומר ביטענו רבנן שהוא עובר כנגדה ולא אתי דרבנן ודמי דאורייתא * הילכך מונין ומברכין ואם באנו לספור שתי ספירות מספק נמצא ספירה שניה מושכת עד יט ראשון של עצרת ואחרי לילול ב"ט ראשון דאורייתא * הילכך אין לנו אלא מה שהגנו * עכל ומריל נתקטעם על שאין מברכין זמן משום דעדיין לא הוי גמר המצוה ומיהטב מכשירי מצוה כיהוא בטביל שבעות * ובעל אדם ותנה פיה טעם זה כסוכה דלא הוה גמר מצוה עד ה' ימים ובברכין זמן * כבר נזכר לעיל שבשתי הלילות אלו אין בקרישין בבית הכנסת * וסדר האגדה הוא כמו בליל ראשון *

דין חרש

בתיב ולהסוקלי וכרמל לא האכלו עד ערב היום הזה שאכור לאכול מהנאות חמש המינין * עד שיקרב העומר סרוא בששה עשר בניסן ואסור זה נוהג בין בוסן הבית בין שלא בוסן הבית בין בארץ בין בחל * בין בשלישראל בין של גוי אלא שבוסן סהעומר מותר כיר בששה עשר בניסן אחר הקרבנות לקרובים כיוצאים שבכר קרב נדרחוקים מחצות ואילך * ובוסן דליכא עובר אסור כל יום ששה עשר * והאידנא שאנו עושין שמיניסאסור כל יום שבעה עשר עד תחלת ליל שמינה עשר משום שהוא ספק יום שבעה עשר * ואין העומר מתיר לא תבואה שנטרשה קודם העומר אבל אם לא נטרשה קודם העומר אינו מתיר * בתרומת דרשן טלה ענינסעאו בזמנינו שהטלג והקדח שוהה על פני הארץ כמין ליום פסח * ואם למיעוטיה דעובדיארמה לזרוע השעורים וסבולת שתל קדם יום הנה העומר יש לחוש באותה שנה שלא לאכול אוחס זרעיו שלא לטותה הסכר שעושין מהן משום אסור תרש אגלא * חסוכה יראה רבכנה כל ירא שמים יחוש לעצבו אבל למחות בתרומת דרשן לא יחוש * וכן מצאתי שהעתיק אחד מהגדולים מתשובת הראש וזל"ש מה ששיתין סכר סכנין ארובא שזרעו קודם לעומר ועוד דאיכא שעורים של אשתקד ושנה זו נהתי אל לוכי מיעוטא דסיעוטא לא יכלו לזרוע קודם לעומר ולא אסרתי דמוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידיים וכן ראיתי בכנה רביסנוהנים אסור אבל לא החיו הלכה למעשה עכ ואעגב דאשיריפריש וכן רב אלפס וסלמ סמך פסקו סחרש דאורייתא בוסן הוה ואפילו רבי * כתב אשירי דאין להורות לאיסור ובא הגדול דאיתי דכתב דמרבנן היא אכן נרחק מאד ליישב לפי שהעולם אין מזהרין בדבר * ונראה דהיא דאיתרמי שנה כהג שהטלג והקדח כהג הוה עד סוף ליום פסח דבני שזרעו כדי שישרש קודם יום הגף היינו ג' ימי כרסוכה בדיא פר מקום שנהגו גבי הא דחני המוכש ביג וכו' * וגם אם הוא כהג שבכל הסביבות שמסס מביאים תבואה הוי השלג והקדח כמו במדינה זו וכמו שהמדינה רוב שתייתם שכר טאן קשה להפרישם בכי האיגונא אין להורות לאיסור דמוטב שיהיו שוגגים וכלי בו לא ישמעו כלל * תאיל ורוב השתיה אינם עושים אלא משעורים וביוצא בהם שזרעו סמך ליום הגף אבל אם רוב שתיה המדינה יין ואינם צריכים לסעורים ולשכולת טועל רק לפעמים לסאכל ובטאר הבחצה שאינם מחכשה מינים אין חרש נוהג בו ולכך לית דוחקא דצבורא במדי להפרישם מאסור חרש היכא דליכא אלא חרס ספקא שבא על אשתקד שמא של שנה זו מצוה למחות בדבון העם ולהורות להם לאיסור דספק ספקא אין כאן דנימא ספק של אשתקד ואם חסמא לזכר של שנה זו שסא תבואה זו בן המיעוט שזרעו קודם יום הגף וסופלג כיום הגף * דכיון דסיעוטא הוא לא עברין סניה ספק ספקא דסיעוטא לגבי רובא כמאן דליהא כדאיתא בדריא בתוספות בכסעתין דכתח פתח דכמובות עד כאן לשוני *

יוצר ליום שני

הגבור לגצו והנורא בנוראותיה * המלך היושב על כסא רם ונשא * ש שוכן עד מרום ומקדוש שמו וכתוב רננו צדיקים ביי לישרים גאות תהלה * בפי ישרים תתהלל ובדברי צדיקים תתברך * ובלשון חסידים תתדומם ובקרב קדושים תתקדש * ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שםך מלכנו בכל דור ודור * שכן חז"ל כל היצורים לפניה יין א אלהינו ואלהי אבותינו להורות להלל לשבח לפאר ולרומם להדר * ו

לברך לעלה ולקלם על כל דברי שירות ותושבחות דוד בן ישי עבדך
 משיח : ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
 בשמים ובארץ כי לה נאה ייאלהינו ואלהי אבותינו שירושבחה הלל
 ומרה עוז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות
 ברכות והודאות מעתה ועד עולם ברוך אתה יי אל מלך גדול בתושבחות
 אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים :
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשד עשה
 שלום ובורא את הכל אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ניהי :

אפיק

רנן ושירים לנושאי על נשרים
 אשורר בעזי שרים שיר השירים :

בעזי שרים זו שירת המזמור בכהה ליאות
 הבטח עיפות וליאות מאבינך כהקת
 הארת גולף פתחי חותם כהתמנן כגלופ
 בעוקא : ושח לגדליך בלגדלי
 לפדעי לפדעי פדעי הרגונו פדעא
 רדעי הקיפני בכרדעי ויהרץ והב ה
 הרבה להם זהב : זכר לשון קפוצה
 תחב כסומה התחובה : ככנה אברהם
 זקן : ומפלשת עם הסבו על שם וסב
 אלהים את העם : ולא נהם ארהוב דרך
 ארץ פלשתיים : ולעף מלשון ורחולעפות

איום שבע שוקקות : נחני עסיסו להשקות
 אלפני דת בנשיקות : ישקני מנשיקות :
 בטת לאות מאמיניך : המטרת למי מניך
 בחרתם השתעשע באומניך : לריח שמניך :
 בהקת אור שחריך : זרוע לאום משחריך
 באי בנצוח לשחריך : משכני אחריך :
 גאה ערוי גאיה : עבור בראשי התאנה
 גורלי השפיר והננה : שחורה אני ונאנה :

גלה לחות חרת : יקרה מדר וסוחרת : גאני ולא לאחרת
 א תראוני שאני שחר חורת : דלג בקל להבדילי : ממשולי מר בדלי
 דגלני ושח לגדלי : הגידה לי : דרור קרא לפדעי
 כאב מיסרי ומידעי : דרבן כבקר רדעי : אם לא תדעי
 הניס ים ומרעו : וצר בסאסאה פרעו : הקדים פניו והכריעו
 לסוסתי ברכבי פרעה : הבינני סודי סתרים : ענני שלוש כתרים
 השמיע למנחת תורים : נאוו לחיך בתורים : ותר די זהב
 אויבי זמר תחב : והעניק ליזרע זהב : תורי זהב
 וזכר ברית סבו : ומפלשת עם הסבו : ונוכח סין סבבו
 עד שהמלך במסבו : זכות עקוד מור : אצרחמים לכמור
 זלעה בשר חמור : צרור המור : זכרון משלי אפר
 בגינס חק בספר : זרים תת כופר : אשכול הכופר
 חבש מחץ טריתי : בסה ערום ועריתי : חבבני כשענעתי
 הנד יפה רעיתי : חבל עול רודי : נגה שוללי דרודי

יוצר ליום שני של פסח

בני

חדשתי שיר לירידי
 חכמי ברות מפרזים
 טוב עדיה מנצלת
 אני חבצלת
 יקרני בגיא צחיתם
 חית קנה יגער
 בגבור מתרונן מין
 הנה יפה דודי
 מעמי תורות חורזים
 עולה גוי מפצלת
 ישרני מעקוש זהירים
 כשושנה בין חוחים
 יחלגני מכברסס כיער
 ימץ והריקון
 הביאני אל בית חיון
 חרפוני מוחי עששות
 סמכוני באששות
 מכף משדד וחורשי
 שמאלות תחת לראשי
 בלי לרחוק נאלתכם
 השבעתי אתכם
 לקח טוב הזבדי
 קול דודי
 ניהל נחמתי עיני
 דומה דודי לצבי
 ענני בצר לי
 ענה דודי ואמר לי
 נטפי מור העבר
 שלח גודרי פרץ
 סוגה עועה מוגית
 התאנה חנטה פגית
 עלות פרויה לצלע
 יופי פעמי נעלים
 פץ לי כחשילי
 דודי לי
 פקח קוח אסירי ופדיוס
 כתי חתול מכאובי
 צהנתי התס נא
 אקומה נא
 קובלת מאריות וגמרים
 לאמים מתתיה הדברתי
 קולו שמעני והגברתי
 כמעט שעברתי
 פהור פיענח רזים
 קורות בתינו ארזים
 מלאי סד כבחוצלת
 חשכני מבול שוחחים
 יושבינוף כנער
 בתפוח בעצי היער
 כהני לגסד יין
 בפות משיחכם בוששות
 כלפיד אש בחששות
 לי ישקוד לדרשי
 להרביצי בנות מדרשי
 לסבול עול גלותכם
 להחיש ישע בעתכם
 מרים ראשי וכבודי
 מלאכיו צו לודי
 סגר באף מעציבי
 מדמה לעופר נציבי
 גער מצר לי
 ניני הסובצילי
 שבעה מולות במדבר
 סבת שועי וירץ
 הנצנים נראו בארץ
 סוערה מאנחה להפיגיה
 ראשי תנינים לצלע
 עוז הדריך בנעלים
 אחוז לנו שועלים
 פוצי מרפשו מדלי
 ראות בטוס יום
 צעקתי לצור מכאבי
 על משכבי
 ציון קריה נאמנה
 לחפשי מאז מחמורים
 קרנות עשר שברתי
 כמעט שעברתי

ספריוס מנרולים על המרות שרהנחה
 נרשת בהם טלאי סך כבוצלת בני
 סיכך כמו שמכסין במחצלת הסמניה
 חטש ח סך קש צו לודי על סם מלכי
 צבאות יודון יודון סוגה עועה מוגית
 כנסת יכראל שהיא סוגה בשופנים עוקת
 ושססה למצרים שהיתה מוגיה לצלע
 יש אוסרים ון יושלם דכתיב מיהושע
 ולצלע האלה ויש אוסרים לצלע השני
 שלים סוף בשעולים על סם בשעול
 סים סחשילי מלשון כל הנחשילים
 סרכביה גר שהוא מרכבות לראצי

רוממתי קרן נגידכם ישעאשית מדיכם רוגנים מלגלות סודכם
 השבעתי אתכם רבתי אשים בעולה מכל עלמות לעלה רצונה
 בריח עולה מי זאת עולה שרת בבית אולמו אפרני שבוי יהרובו
 שתיה מכלל עולמו הנה מטתו של שלמה שואגי בקול ערב
 יחוד בקרוערב שגון שחורות כעורב כלסאהווי חרב תלפות
 דביר היכלו כבוד אומר כלו תעה ראמים הכל לו אפריון עשה לו
 תחנתו אנה וכסה לו זהב ודכסה תאור צה בכוסה עכוניו
 עשה כסה

כד כס מלבושיו כס רוגנים אריות רגל
 רכתיב תרגום אהליכס כדג ותינו כס
 של גאולה שחורות כעורב אש שחורה
 הורה שהיו כתובים אש שחורה עמי
 לבנה העץ ראשם הגדול והעץ הגדול
 ראשם עיטון הקדוש כיון הוא יאמר
 התאים שהיו במקדש רוצים להקדש
 רוגני מחלקת שדל אליו רש וולד
 שדל אויבים כסו שער פלאטו-מרוק
 כרטובכלל רוגה דובר על גאולה
 הורה אשיותו האהבה כסו רוג
 נרכסין מעלל כלומר ריה קסדה
 הבקטיון בהיכל שמה שרית וות
 נרדך של חכמה נאבך גליון

צאנה כלד ביופיו מוכלל
 חנד שובה בחלקת שאל
 שגן לחתך פרט וכלל
 בחוט משוררת לו מתלל
 וראינה יפה יד

מזמורת התנורה

כמגדל רוד ברוכאשיותיו מותלל שני שדיך יכול לטלל
 הוחלל ער שיפוח ריה נרדכין כגלל כלד ברה
 כנוצצים בעין כלל אתי יפתי קשוריד להחכלל לבבתני ואר שתיך
 נוגשיך יתעלל מה יפוי מעגלותיך וארחד סולל נופת חכך נכד ק
 קדשה לכלל לרומם לגדול ומחלל המאיר גיא וחלל
 המאיר לארץ ולדרים עליה ברחמים ובטובו מהדש בכר יום תמיד מ
 מעשה בראשית מה רבום עשיה כלס בחכמה עשית מלאה הארץ ק
 קנינה חמלך הכרומם לברו כאז המטבח והמפואר והכתנשא מימות ע
 עולם אלהי עולם ברחמים הרבים רהם עלינו ארון ענו צור משגבינו
 כגן ישענו משגב בעדינו אל ברוד גורל עה ר כין ופעל גהרי חמה ט
 טוב יצר כבוד רשמו באורות נתן סביבות עזו פנות צבאיו קדושים רוממי
 שרי תמיד מספרים כבוד אר וקדשותו תתברך מושיענו על שבת
 מעשה ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך כלה תהברך צורינו מ
 מלכנו וגואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד כלכנו יוצר כשרתים ו
 ואשר משרתיו כלס עומדים ברום עולם ומשמיעים ביראה יחד בקול ר
 דברי אלהים חיים ומלך עולם כלס אהובים כלס ברורים כלס גבורים

וְכָל־עוֹשֵׂים בְּאֵימָה וּבִירְאָה רִצּוֹן קוֹנִיָּהֶם וְכָל־פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם
בְּקִדְשָׁה וּבִמְהֵרָה בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמִבְּרִכִּין וּמִשְׁבְּחִין וּמִפְּאָרִין וּמִפְּעִרִיצִין
וּמִקְדִּישִׁין וּמִמְלִיכִין אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא
וְכָל־מַקְבְּלִים עֲלֵיהֶם עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם זֶה מִזֶּה וְנוֹתְנִים דְּשׁוֹת זֶה לַזֶּה
לְהַקְדִּישׁ לַיוֹצֵר־ם בְּנִחַת רוּחַ בְּשִׁפְתַּי בְּרוּרָה וּבִנְעִימָה קִדְשָׁה כָּל־כְּאֶחָד
עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירְאָה קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְיָ עֲבֹאֹת מְלֹאכֵל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ
נָעוּל אֹהֶה שׁוֹכֵן תְּרִשִּׁישִׁים שֶׁלֹּחֵךְ בַּחַר כְּעִרְיִין וּקְדִישִׁין :

בן

גִּדְדוּ וּבְרָכּוּם גִּמְרֵת מְרוֹתֶיךָ לְהַעֲשִׂין מַעֲנֵי רוּחַ גַּעַל וְהַאֲשִׁים
עוֹרֵי הַמַּחְצֵב תִּרְהַב לְגוֹיִם כְּאֵתִי וְהוֹשֵׁת לִי דֶרֶךְ בְּעָמִים אֲנִי יִשְׁנֶה זֶךְ
הַגּוֹנֵי בַּחֲרוּזִים פִּשְׁמִתִּי חֲלִיתִי בְּכִרְעִי לְתַרְזִים דּוּרֵי מַכְסֵי תִבְנִית מִ
מְרַכְבּוֹ בְּמִתִּי יַחֲדָתוֹ כְּחֻצּוֹבֵי שְׁלֵהָבוֹ פֶּתַח־תִּי כְּבוֹדוֹ חֶמֶק מְלֹכָא מִ
מַצְאוֹנֵי לוֹחֲמֵי פִצְעוֹנֵי בְּנֵי הַשְּׁבַע־תִּי מַחֲלִתִּי לְדוּדֵי לַחֲוֹת מִהַדוּכָה
נְמוּ אֶל־תִּי קוֹשְׁבוֹת :

דּוּדֵי סֶלְסוּלוֹ בְּרַבִּי רַבְבוֹת רֹאשׁוֹ עֲטוּר רְכוּבוֹ בְּעֶרְבוֹת :
עֵינָיו כִּיּוֹנִים פּוֹנוֹת בְּכָל הַבְּיוֹנִים לַחֲיִין כְּעֶרְוֹת צוּמְחוֹת בּוֹשֵׁם רְגִיוֹנִים
יָדָיו קְשׁוּטוֹת מְקַבְּלוֹת הַגְּיוֹנִים מִזְכָּרוֹת וְהַתְּעוּרָה שׁוֹקֵין רְמוֹ לְהַדוּךְ גְּאִיוֹנִים :
חֻכּוֹ מִמַּתְקִים שֶׁעָשׂוּ עִדְרֵי שׁוֹחֲקִים אֲנֵא הֵלֶךְ שְׂרַעֲתוֹ מְדַקִּים וְשׁוֹחֲקִים
דּוּדֵי תְּפּוּצוֹתֵי יִכְנֹס מִמְּרַחֲקִים אֲנִי תִפְאָרְתוֹ אֲשֶׁן בְּלוֹהֲטִים הַמַּתְלֵהֲקִים
וְהַחֲיוֹת יִשׁוּרָהוּ וּכְרוּבִים יִפְאָרוּ וְשִׂרְפִּים יִרוּנוּ וְאַרְאֵלִים יִבְרְכוּ פְּנֵי־כָל
חַיָּה וְאֹפֶן וּכְרוֹב לְעַמַּת שִׂרְפִּים לְעַמַּת מְשֻׁבְּחִים וְאוֹמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ
מִמְקוֹמוֹ :

לֵאל בְּרוּךְ גַּעֲיָמוֹת יִתְנוּ לְמֶלֶךְ אֱלֹהֵי וְקִיִּים זְמִירוֹת יִאֲמְרוּ וְתוֹשְׁבֵי חוֹת
יִשְׁמִיעוּ כִּי הוּא לְבָדוּ פּוֹעַל גְּבוּרוֹת עוֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בַּעַל מַלְחָמוֹת זֹרַע
צִדְקוֹת וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרֵא רְפוּאוֹת נוֹרָא תְּהִלּוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת
הַמַּחֲדָשׁ בְּטוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית כְּאִמּוֹר לְעוֹשֶׂה אוֹרִים
גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ אוֹר חֲדָשׁ עַל צִיּוֹן תֹּאִיר וְנִמְכָּה כָּל־נוֹ בְּמִהֲרָה לִ
לְאוֹרוֹ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת : אֶהְבֶּה רַבָּה אֶהְבֶּתְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
חֲמִלָה גְּדוּלָה וְיִתְרָה חֲמִלָת עַל יְנוּאֲבֵינוּ מְלִכְנוּ בְּעֵבֹר אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבִטְחוּבָה
וְחִלְמָד חֲקֵי חַיִּים כֵּן תַּחֲנֵנוּ וְתִלְמְדֵנוּ אֲבֵינוּ אֲבֵי הַרְחֵק מִן הַמְּרַחֵם רַחֵם עַ
עַל יְנוּ וְתֵן בְּלִבְנוֹ לְהַבִּין וְלַהֲשִׁיב לְשִׁמּוֹעַ לְלִמּוּד וּלְלִמְד לְשִׁמּוֹר וּלְעֲשׂוֹת
וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרָתְךָ בְּאַהֲבָה : וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ :

דבק לבנו בתורתך ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמה ולא נבוש ל
לעולם ועד כי בשם קדשך הגדול הגבור והנורא בטחנו ונבילה ונשכחה ב
ביטונתך וביאנו לשלום מארבע כנפות הארץ ונאליכנו קוממיות ל
לארצנו כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו
לשםך הגדול סלה באמת להודות לך וללהדך באהבה ברוך אתה
הבוחר בעמו ישראל באהבה : אמן אל מלך נאמן : שמע ישראל
אמת ויצב ונכון וקיים וישר ונאמן וטוב הדבר הזה על אבותינו ועלינו
על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות ירעי ישראל עבדיך על ה
הראשונים ועל האחרונים לעולם ועד הוק ולא יעבור אמת שאתה הוא
אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד אתה הוא מלכנו מלך אבותינו א
אתה למען שמה מהר לגאלנו כנאלת את אבותינו אמת לעולם שמה
הגדול עלינו נקרא באהבה אין אלהים אלהך :

אורח כי עניתני כועד מפרך הדורתי

רא ידעתי נפשי שכתני : בחרתי

סגל להעמית : שפר נחלתך עולמית : שובי

שובי ^{המנונה} ~~המנונה~~ גאלתיך מלחץ מזעמך :

לחוגגי מעימך : מה יפו פעמך : דמיון

משבילך יוותר : מראהן כרקיע כונתר : שררה

אנן הסתר : הצמתי כל מעבדיך : בהתרוגני

בין בדיך : שני שדיך : ובחתי צריך לעשן

ידעתיך לאפוד ולחושן : צוארך במגדל השן : זעבתי צריך להאמיל

רצצתים בקנה קמל : ראשך עליך ככרמל : חושר לחסי חוטעבת

בשובע שמחות הונעמתי : מה יפית ומה נעמתי : טווי יריעות רקמתך :

ידירות שכן הקמתך : זאת קומתך : יחד ריחך תמר : קדש קדשים

לתמר : אמרתי אעלה בתמר : כנסתיך להתר חטוב : לרהושך דבר

טוב : וחכך כעין הטוב : לאגוד נדחי ולועדי : ולראות בקרית מועדי :

אני לדודי : מעון נחרש בשדה : נאור מזיך תחרה : לכה דודי נצא חשדה :

נא שאג ממרומים : ירדו לטבח ראמים : נשבימה לכרמים : סורה באורה :

תזריח : מנחתה בקדש תריח : הודאיים נתנו ריח : עלון בקרית ארמונה

ולרוץ ביום חתונה : מי יתנה : פרצות מושב צבאה : סבכ בחו נביאה :

אנהגה אביאה : אפצוה נועם בחרשי : חמודים מפוז בפרשי : שמאלו

תחת לראשי : קץ אהב נרביתכם : זמנו לעורר מתיכם : השבעתי

הדרתני לטון דרור : להעמית לסון
עמיתו : בנעיסך הקדוש ברוך הוא שהוא
מנעים אותך : זעכתי לשון ופינוככו
להאמיל כלטון כי אמילם : הללת

אתכם : רצוצת זרים ורעולה : קוממיות הולכת ומתעלה : מי זאת עולה :
שעה שיר מכתם : חשכני מידים ואיתם : שימני כחותם : תוקף עו
אהבים : בר ישטפון רהבים : מיס רבים : מיס רבים תללית עדמות
אדיר במרומות : תשיתים לחרמות : ונפיק לך רוממות

עזרת : אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע לבניהם אחריהם בכל
דור ודור : ברום עולם מושבך ומשפטיך ועדקתך עד אפס
ארץ : אשרי איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו :

אמת אתה הוא ארון לעמך ומלך גבור לריב ריבם אמת אתה הוא ראשון
ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין מלך גואל ומושיע ממצרים גאלהנו :
אלהינו מבית עבדים פדיתנו כל בכוריהם הרגת ובכורך גאלת ים סוף
בקעת וזדים טבעת וידידים העברת ויבס מיס צריהם עד אחד מהם לא
נותר על זאת שבחו אהובים ורוממו לאל : ונתנו ירדים זמירות שירות
ותושבחות ברכות וחודאות למלך אל חי וקנים רם ונשא גדול ונורא
מטפיל גאים ומגביה שפלים מוציא אסירים ופודה עניים ועוזר דלים ועונה
לנשוא בעת שועם אליו : תהלות לאל עליון ברוך הוא ומבורך משה ובני
ישראל לה ענו שירה בשמחה ^{בשמחה ובמנוחה} כלם מי כמכה באלים : מי
כמוך נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא : שירה חדשה שבחו גאולים
לשםך על שפת חים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו : ימלוד לעולם ועד :
צור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה בנואמך יהודה וישראל :

ברך : דודי אל מכון לשבתך : אם עברנו

את בריתך : אנא זכור אוי חפתך :

הלל מעריכות הגבהת צותם כטון עריכות
חטוני הסית ים להרמות על שם והחרים
ה את לשון ים מצרים בענכ מצרים

חכם קושץ מלכתך : כונן משוש קריתך :

העלותה על ראש שמחתך :

ברך : דודי אל ילם סבך : גים תעינו מברכך : אנא הצע מברכך :

ותושיע עם עמי ומחברך : חמדת מהם לשבך : ובתברכתך :

כלה להסתוכך :

ברך : חד אל לך ונניחך שם : אם נחנו טוב מדשם : אנא שמע

שאנת קול צורריך ורגשם : רוח מדם גושם : ועפרם מחלב

ידשם : ופגריהם יעלה באשם :

ברך : דודי אל ברום מראשון : אם בגרנו בבחשון : אנא סכות עקון

לחשון : דלותי במבוגרפשון : גאול נצורי באישון : באי

בהדש הראשון :

בגלל אבות חושע בנים וחבוא נאלה לבני בניהם ברוך אתה יי גאל ישראל יי ברוך אתה יי אלהינו ואלהינו אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גופל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ופביא גואל לבני בניהם לבקש שמו באהבה כלך עוזר ופושע ופגן מסור חכמים ונבונים וסלסר דעת מבינים אפתה מי בשיר ורעים להורות להלל פני טובן מעינים

אסירים אשר בכושר שעשעת בענס שוע צקונס שעת

גוי ואלהינו יחד הושעת דלגת קן ואתם נושעת

הומשכו אחריה במדבר כבהמה וצוריהם הממת בשלוש מהומה

זעמו בעשר מכות באף ובחמה חנוניה בפסוח ונגון לרחמה

מרים חמצה חררה חפזו לצאת בכישור יצאו לקן רמז דוד רך להשור

כונת בקן חג בעבותות קשור להגות בובקן ערד ענין שור

ככתוב וידבר יי אל משה לאמר וגומר ונאמר שור או כשבאו עז כיוולד והיה וגומר

וגומר משכני אחריו נרועה הביאני וגומר

אהבוה אותיך אותם חנון בחר הלבנון בפסוח ונגון בעדם תנגון

ברוך אתה יי מגן אברהם

אתה גבור לעולם יי מחיה מתים אתה ורב להושיע משיב הרוח ומוריד הגשם מכלכל חיוס בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומחיה אסורים ומקיים אמונתו ליושני עפר מי כמך בעל גבורות ומי דופה לך כלך כמית וכהיה וסעבת יסועה ונאמן אתה להחיות כתיים ברוך אתה יי כחיה הכתיים

מה אילו פלאי נסיה מתנוסס נס את מנוסיה נאור רחמיה על כל מעשיה

נפלאים יתר את עמוסיה סדמסד רעל ללודים מסכת סיה נ

נואקיה עת שם הסכית עורים בעברתך חשכת עברים באברתך סכות

פצת תנוך הטו ואל תחטאו פסילי פורכים לעמס להטו יצאן לפסח

משכנו ושחטנו צדקו אותו ואת בנו ביום אחר לא תשחטנו

ככתוב וישור או שה אותו ואת בנו לא תשחטו ביום אחר ונאמר יודע צדיק נפש בהמתו ורחמי

רשעים אכזרי ונאמר מה גדלו מעשיך יי מאר עמקו מחשבותיך

מחשבותיך לרחמנו מפעלותיך לרוממנו מעורר רדומנו מרעיה

ברומנו ברוך אתה יי מחיה המתים

קמי קהלך קצצת בחילך קפצת חמש מאות מהלך קנות

לד עם מהלך רשפת צרים ברבוע מכת צורים רשפת צורים

רומס צורים בשילוח צירים שחת משה קסבאוסר שבו

קרת עשה שלחם מאכל בקשחוסר שבת כמחמפת עשר

תמו ברוח זלעפות תמימים כיצאו בתועפות תחזק ידים הרפות

תפסוח עלינו כצפרים עפות

ככתוב כצפרים עפות כן יגן יי צבאות וגומר ונאמר אל מוציאם ממערים כתועפות ראם וגומר

ונאמר ימלוד יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללניה

וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

אל
נא ערב רב אשר עלה את עם הסבבת בבשלו ונקשו עשות
זרות תעבת מכסלי כור הסלך חצבת וכתועהאספסוף
בלי לתעות צוית ומאז מכאוב ברעת תבלגת והרחבת ולהעלות
תעל לתאל תאבת ובתבנית אשר המירוה לעין כל הסבבת שור
בעד שור לתשור הסבת על כל תשורה תשורו סוגת
שמעם העברת רמים הצללת קצפם חשבת להתלם חשבת ישעם
השבת ברעדס נצבת ובקרבים נשגבת ונתקדשת חי וקנים נורא
ומרום וקדוש

[illegible]

אומץ גבורותיה הפלא את בפיסה בראש כל מועדות וישאת פסה
גלית לאזרחי חצות ליל פסה ואמרתם זבח פסה
דלתיו דפקת כחוס חיוס בפיסה הסעיד נוצצים ענות מצות בפיסה
ואל הבקר רץ זכר לשור ערך פסה ואמרתם זבח פסה
זועמו סדומים ולהטו באש פסה חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ
פסה מאמאת אדמת מנה ונוה בעברך בפיסה ואמרתם זבח פסה
יהראש כל און מחצת בליל שמור פסה כביר על בן בכור פסחת בדם
פסה לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפיסה ואמרתם זבח פסה